

őket, még nem egyeztél meg velük. Hallgass, de úgy, mint aki nem tehet másként. Ha úgy hallgatsz, mint aki beleegyezik, nincs többé ellensúly a világban. Ugy kell hallgatni, mint aki a kimpadon is hallgat. Ez nagyon nehéz. Elhallgatni az igazat néha nehezebb, mint kimondani a hazugságot.

MAGÁNY

Lehet, hogy a magány összetört az embert, mint Hölderlint, mint Pascal-t, mint Nietzsche-t; de ez a bukás és törés még mindig méltóbb a szellemi emberhez, mint a vegyülés a világgal. Ami emberi, édes-gonosz vonzódással fertőz és gödörbe taszít. Zuhanj mélyebbet, a magány szakadékába; elpusztulsz így is, de bukásoddal tartást adtál lelked és műved végzetének.

Nincs itt mód az alkura s nincsenek epikureusi fél-bölcs és sunyin óvatos megoldások sem, a kerttel és barátokkal: ha felelni akarsz a világ kérdéseire, csak a magányból felelhetsz, mely teljes, mint az élet és a halál. És nem igaz, hogy ez a mély, igaz magány emberellenes; az emberek ügyét akkor szolgálod teljesen, ha elvonulsz ügyeik alól.

Maradj magányos és emlékezz. Maradj magányos és figyelj. Maradj magányos és felelj. Ne reménykedj: nincs más megoldás. Maradj magányos, ha belepustulsz is. Még mindig jobb, mint élni az ő feltételeik szerint.

A vasárnapra hirdetett **Jazz-matiné** bizonytalan időre

ELHALASZTVA

Kérjük az átvett jegyeket megőrizni a **Rendezőség**

VASÁRNAPI KONFERANSZ

HOLGYEIM ES URAIM, vannak dolgok égen és földön, amelyek a legvéletlenebb és legkülönbözőbb kérdésekre mutatnak rá, váratlanul és talán példaadásul is. Mialatt a lét és nemlét legnagyobb valóságai dübörögnek az utakon és a mezőkön, azalatt a szegedi deszkakon összeállt egy csoport lázas és lelkes fiatalember, hogy ezer nézővel együtt elérvüljön a rejtelmeken és beszélni, gondolkodni próbáljon az avoni hatyúval: lenni vagy nem lenni... Van ebben valami szívdobogató, ahogy az egyetemi fiatalok az idő peremén a gondolat fejedelméért viaskodtak néhány boldog és zavartalan napon át és ez a hitük kedvük magával vitte-ragadta a lét és nemlét között botorkáló nézőket. Mindenesetre megmarad ennek a Hamlet-estének emléke súlyos időközön keresztül, amíg majd nem lesz többé különlegesség: a gondolat játékával játszani...

AZ IFJUSÁG DRAGA RAGYOGÁSÁT is elhozta ez a szép és hittel-lelékekkel teljes színházi este, csak látni kellett volna ezeknek a Shakespeare-t játszó fiataloknak arcát, tűzét, mosolyát. A főpróbán történt, amikor már csak egy nap választott el a nagy debüt-től, amikor már minden készen volt az »ezerfejű« nézőtér elé szánva, de amikor még nem volt egészen bizonyos, hogy ilyen döntő diadalt arat a szegedi egyetemi színjátszás, mert — valljuk be, a főpróba kissé lázas és nyugtalan volt. Mondom, ezen a vibráló délutánon történt, a második és harmadik felvonás között, amikor tíz perc pihenőt kaptak a diákszínész urak, hogy két felvonás között kicsit kiheverjék a főpróba izgalmas lázait. Az egyik színjátszó ur váratlanul felfedezett a színpad alatt, a zenekari mélyedésben egy megviselt zongorát és azonnali, ahogy volt, kifestve és kosztumban leült a billentyűk elé és hangos kacagással rázendített — a legfrissebb tangóra... És a többiek, diákszínészek és színésznők, ki királyi palástban, ki páncélban, ki selyemben, ki köppenben, ki sirásócsizmában, fönt a színpadon Hamlet vára alatt, a királyi trónszékek előtt — táncolni kezdtek és tangóra perdültek... Szalagra kellett volna fényképezni ezt a jelenetet a színpadon, ahogy az ifjuság túlradó kedvvel, boldogsággal és mosolygó bohósággal végigtáncolta a főpróba szünetét... Ez is az ifjuság csodájához tartozik, ez a kedv és kacagás, amely csodára képes...

DE PERSZE MINT MINDEN színpadi előadás, az ifjuság Hamletje sem volt mentes izgalomtól és akadályoktól. A főpróba előtt egy perccel hír érkezett, az egyik bölcsészdiák, aki Osrick szerepére vállalkozott, Orosz János váratlanul megbetegedett, be kellett szállítani a belgyógyászati klinikára. Egy kis izgalom szántott végig a nemes színjátszó társaságon, de a vihar csak pár percig tartott,

Festőiparvállalat

Készít elsősorban kivitelben szobafestést, mázolás és butorfényezést jutányos áron Cégtulajdonos:

Csányi Mihály

Feketes utca 22. sz.

Telefon: 19-42

akinek bármiféle része volt ebben a szép munkában. Végehossza nem volt a kicsattanó jókedvnek, mosolynak, humornak: a fiatal-ság ünneplte önmagát. A vacsora után rögtönzött serleggel kezében felállott Paku Imre, a színjátszó társaság elnöke és meleg szeretettel köszöntötte a rektort, a professzorokat, akiknek megértése, ösztönzése és támogatása nélkül nem lehetett volna megrendezni ezt a gyönyörű estét. A rektor néhány közvetlen szóval válaszolt és mialatt a köszöntők tartottak, a kitűnő költő-professzor a menükártya hátára rögvest rimet rögtönzött és rimekben toasztozott a Szegedi Egyetemi Ifjuság Színjátszó Társaságának üdvére, ilyenformán:

1. SzEI-ei!
2. Egyetem: ütünk egyet kegyeden!
3. SzEISZT: van benne Geist!
4. Shakespeare: ellenségnek vészir.
5. Hamlet: döntő futam lett...
6. SzEI-hej!

ÉS MIALATT A SZINPAD az egyetemi színjátszók és Hamlet dicsőségét hirdette, azalatt színházunk különítménye távol volt a színháztól, nem is nézhette végig a diákok játékát. A különítmény az alsóközponi farsang után kedden Felsőtanyára rándult ki és költéségek kimélete okából bemutatta Felsőközponi n. é. közönségének a »Rang és mód«-ot. Persze itt is volt siker, csak néhány beavatott tanyai polgártárs tűnődött azon, hogy miképpen hangzott fel ennek a magyar iskolai klasszikus színműnek szavaiban — mondjuk — az »Obsitos« vidám nótája és a legmodernebb tangómuzsika melyiket jelentette valójában: a rangot-e, vagy talán a módot...

A DIREKTORI IRODABAN pedig elkészültek már az összes haditervvel a husvéti pesti kiránduláshoz. Mindent elkövettek, hogy a siker teljes legyen, előkészítették már a szállást is a Művelődés Házában, ahol két napig fog lakozni a szegedi színház operett-társasága. Maga a direktor ur pedig önfeláldozó bőjtöt fogadott a husvéti kirándulás sikeréért...

A DIZÓZDÖMPING kétségtelen jelei konstatahatók mostanában a szegedi éjszakában, ha nem volna néhány nap óta csendes és elhagyott. Nincs olyan valamirevaló lokál, bár, vagy kávéház, amelynek rögtönzött pódiumán meg ne jelenne egy-egy vadonatúj, zsongítóhangú dizózművész. Igaz, hogy most néhány napra nyugalomba kellett vonulniuk a művésznőknek, mondhatni édes a pihenés a hangos sikerük után. Am mégis szabad talán emlékeztetni arra, hogy Nóra urhölgyet eddig Ibsen mester világából — a Nemzeti Színház színpadáról ismertük, mostanában Ibsen Nóra érzelmes és bódító — sanszonokat énekel... Talán ez is a kor és a divat arculatához tartozik, bocsánatot kérünk...

VAN EGY KITÜNŐ ES VIDAM direktor a szegedi életben, aki nemcsak szakértelméről, előzékenységéről és kiváló munkájáról ismeretes, de arról is, hogy nem szűnik meg újabb és újabb tréfákat kovácsolni. Legutóbb egyik autósbarátjával járta a szegedi éjszakát. Az autó gyönyörű volt, a tulajdonos büszke és boldog. Direktorkunk titokban két vadonatúj rendszámot csinaltatott tréfas műhelyében és a következő estén, mialatt az egyik »Vendíofában« izlelték a borítal illatát, egyik titkos munkatársával leszereltette a műintézet előtt állógató autó szabályos rendszámot és helyette a következő táblát helyeztette a kerekek közé: I-A 28... Hősünk aztán nagyvidáman bevágta a barátokozást, bekurbizott a kocsi és nagy büszkén hazafelé sofírozott. Másnap reggel rendőrállította meg a didalmas autót, gyengéden figyelmeztette az I-A-ra a kitűnő urvezetőt, amikor pedig az energikusan tiltakozott a gyanúsítás ellen, kénytelen volt a rendszágora őre — felírni hősünkét, mert kicserélte a rendszámot... Tréfakovácsoló kitűnő direktorkunk azóta feltűnően kerül barátja szomorkodó autóját...

utána azonnal előállott egy fiatalember, Panyik Tóth István medikus, jelentkezett az ifju rendezőnél, Horváth Istvánnál és bejelentette, hogy vállalkozik a szerep eljátszására, jóformán próba nélkül is. Harsány hurrah fogadta a jelentkezést és öt perc múlva az ifju medikus már beugrott Osrick kéksárga selyemkockáiba és már mondta is az udvaronc szerepét. A derék és kedves, azonfelül ügyes és vérbeli »beugrást« lelkes bajtársiassággal köszöntötte az egész társaság, este az előadásban pedig a n. é. közönség azalatt fejezte ki legjobban elismerését a szép teljesítményért, hogy észre sem vette a beugrást...

A SZINJÁTSZÓ TÁRSASÁG kedves figyelemmel meghívta az előadásra Hamlet legutóbbi nemzetiszínházi alakítóját, Uray Tivadart is, ám lássa, hogyan teljesítik a vállalkozást a bátor diákok. A kiváló művész aznap este színpadon volt elfoglalva és így legnagyobb sajnálatára nem tudott megjelenni Szegeden. Maga helyett egy finom fényképet küldött Hamlet-alakításáról, szeretetreméltóan dedikálva Szász Károlynak, az egyetemi Hamlet bölcsész alakítójának...

A PREMIER ESTEJÉN nem lehetne mondani, hogy nem volt fokozott szívünkódés és forró izgalom, — mondhatni színpadnak és nézőtérnek egyaránt a torkában dobogott a szíve a fiukért-lányokért és Hamletért, ám mégis a legizgatottabb a legkipirultabb és a leglázasabb egy finom és meghatott hölgy volt, aki Vársárhelyről érkezett és pirosrózsákkal az arcán ült be a nézőtérre. Az édesanya volt, Hamletnek, Szász Károlynak édesanyja, aki Szegedre utazott, hogy fiatal fiának álmát és dicsőségét lássa a lámpák előtt. Szinte érezni lehetett, hogy remeg-dobog a szíve, amikor Hamlet-fia nekikezdett a nagy monológnak és amikor feldübörgött az első forró, felszabadult taps, egy kicsit elfogódva, szép csendesen, talán egy kicsit könnyes-boldogan ő is tapsolni kezdte édesanyja szívének hőseit... És előadás után felkísérték az öltözőbe, akkor már teljes és vitathatatlan volt a diadal, Hamlet körül ott lobogott az egész társaság, bejöttek a professzorok is — akik éppen úgy lelkesültek a sikerért, mint valamenyen —, körülvették kézfogásukkal a boldog színjátszódiákokat. Ekkor történt, hogy Sik Sándor professzor úr hozzáfordult Hamlet édesanyjához és meleg, jószágos szóval így szólt hozzá:

— Ugye boldog asszonyom fia sikerének...

Szász Károly édesanyja csak kipirultan hóglogatott, aztán pár pillanat múlva dicső Hamlet-fiához fordult és így szólt:

— De azért ugye levizsgázol kedves fiam...

PERSZE ŐSI PREMIER-SZOKÁS szerint a nagy siker után bankettre gyűlt össze mindenki.